

HUSTOWN

Glædelig Jul

December 2017

9. årgang nr. 19

Udkommer når vi orker det

**Kunstklubbens
nye formand
- gæt hvem? (Side 13)**

**Så hatten passer
(Side 8-9)**

**Boligkøb i blinde
(Side 14-15)**

Dokumentation for hvem og til hvad?

Gennem snart flere ... ikke måneder men år, har ledelsen i Aller Tryk arbejdet med at installere et nyt IT-system til at styre produktionsplanlægningen. Det gamle planlægningssystem er forældet og kan ikke længere opdateres.

Det er lidt af et paradoks, at vi stadig skriver arbejdssedler i hånden, som kontoret taster ind, og at trykkerne bruger kuglepenen til at notere samtlige 8 cifre på hver eneste papirrulle. Et paradoks fordi det ikke ser ud til at blive anderledes, fordi vi får et nyt IT-system!

Tværtimod skal vi nu oven i håndskriften bruge en tid på at klikke på skærme og huske at taste oplysninger ind, hver gang vi starter på en ny ordre og for hvert stop. Vi skal undlade at komme ind på alle systemets fejl og mang-

ler, såsom at den samme ordre har flere forskellige navne alt efter hvilken platform den befinder sig på. Men det er tankevækkende, hvor mange mandetimer der er brugt på kontorerne, sågar ansat ekstra personale for at få Auto-Count til at køre.

Digitalisering er blevet det store dyr i åbenbaringen overalt i Danmark. Desværre føler der ofte forsinkelser og fordyrelser med. Skat, sundhedsplatform, letbaner og signalsystemer for at nævne nogle få.

Meningen med digitalisering er at gøre arbejdsgangen hurtigere, hverdagen nemmere og planlægningen mere overskuelig. Spørgsmålet er så, om det også altid er resultatet?

Et system, der kan aflæse når sprængninger skyldes en fejl i papiret, er smart. Opsamling af information om tilbagevendende

fejlmeldinger, som kan føre til forebyggelse af nedbrud, er smart.

Men ... IT-systemer genererer mange oplysninger, som man kan føre statistik over. Spørgsmålet er om al den dokumentation bidrager til at skabe værdi? Hvad skal dokumentationen bruges til?

Overvågning af medarbejdernes gøren og laden for kontrollens egen skyld bidrager næppe til at udvikle virksomhedens arbejds-gange.

Fællesklubbens bestyrelse

Personaleblad udgivet af Fællesklubben Aller Tryk
Redaktionen består af
Martin Christiansen, Flemming Krath Jensen, Aydin Amani og Benedicte Toftegård (ansv.)
Tryk: Trundholm Tryk
Indlæg sendes til:
taastrup@faellesklubben.com

KORT NYT

Alternativ parkering: Peter Højland var lige mødt ind på nathold den 22. september. Stor var hans overraskelse over denne parkering. "Jeg var lidt nervøs over om der var en der havde fået et ildebefindende, men heldigvis var det bare Uffe Gudiksen, der mente at hans bil selv kunne bestemme sin parkering nu det var fredag."

Nye Fremkaldermaskiner: Ctp har i uge 47 fået installeret nye fremkaldere af Grafisk Kvikservice. De nye fremkaldere er som de gamle fra Kodak og står knivskabe, så de nu står mål med personalet ... Personalet melder at de er "lykkelige" for den ekstra "lønforhøjelse" ...

Peter Højland

Ja, jeg ville jo have været ingeniør og alt muligt, men heldigvis startede jeg med at gå i lære som industrielektriker. Der fandt jeg ud af at det var sjovere at lave noget med hænderne end at sidde ved et skrivebord. Da jeg blev udlært var jeg 20 år og ville gerne tjene penge, jeg hang fast og var glad for det jeg lavede. Alt det med skole og det boglige var alligevel ikke mig.

Lejet ud i ti år

Jeg er udlært hos et firma der hed Glenco, som laver ventilation. Det var oprindeligt ejet af Siemens og nu er det overtaget af Kemp&Lauritzen. En del af mine tidligere kolleger startede op som selvstændige og dannede firmaet DI-teknik. Jeg spurgte om de ikke også havde et job til mig. Jeg kommer fra Havdrup, så det skulle helst være nede ved Køge-egnen. Jeg fik tilbudt noget nede ved Lille Skelsved, hvor jeg stod for vedligeholdelse og reparation i et firma som fremstillede pektin, et stof man bruger til sportsdrikke, syltetøj osv. Det vil sige at DI-teknik lejede mig ud. Jeg var der i 10 år og håbede, at jeg kunne blive fastansat dernede, men det skete ikke, og så begyndte jeg at se mig om efter noget andet. Og det blev så Aller Tryk.

Ens løn modvirker splid

Her er dejligt nede på jorden. Ikke så mange sindssyge regler og tilladelser. Arbejdsgangen er den samme, som jeg er vant til, men jeg kan især godt lide, at man kan sige tingene lige ud uden at skulle være bange for at blive smidt ud. En hård men fri tone. Jeg har været vant til tilkaldevagter i weekenderne, og der er man virkelig låst. Det er faktisk bedre at have en turnus med faste vagter så man ved på forhånd hvilke weekender man skal på arbe-

Mikkel Hvid er nyansat industrielektriker:

Rart at tonen er hård ... men fri

jde. Jeg er blevet taget godt imod af kollegerne både i serviceafdelingen og resten af trykkeriet. Især synes jeg det er dejligt at lønnen er ens, så man undgår alt det splid der

kan være. Jeg kan jo se at jeg trækker aldersgennemsnittet ned, så jeg føler mig helt ung igen!

Familien og tennis

Privat er jeg mest til familien og vennerne. Jeg er gift og har to børn på 2 og 5 år. For tiden er vi i gang med at bygge om derhjemme, så der er noget at se til. Jeg spiller også en del tennis i fritiden.

BT

En læsehest med hvidløgsånde "Benner" går på efterløn

Kære Benner, er du okay?
"ÅÆJ". Da jeg startede her
for 11 år siden, måtte jeg
stå uden for og vente på at kunne
komme ind. Det var i marts en
kold morgen. Jeg var spændt og
nervøs for, hvem jeg nu skulle
arbejde sammen med, og hvad var
I for nogle. Jeg havde jo hørt en
masse Historier om Aller.

Den første jeg mødte var dig,
Benner. Du kom vraltende mod
indgangen, lige forbi mig og ned
for enden af huset for at lukke
dig selv ind. "Hmm", tænkte jeg.
"Nå, jeg venter bare på den næste,
der kommer." Jeg fik lige tid til
at tænke: "Hold da op han gik
sgu sjovt". Lidt efter kom der en
anden fyr traskende ned af stien
og hen mod mig. "Hmm, han går
dæleme også sjovt." Han var dog
mere venlig stemt end dig Benner,
for han hilste og præcenteret sig

som "Helmer". Jeg tænkte: "Hold
da op, nogle sjove typer."

Fighter

Benner, du har valgt at gå på
efterløn, et valg som ikke var nemt
for dig, ved jeg, men et nødvendigt
valg, da dine ben ikke ville lyste
mere. Efter du var stået af bussen
et par gange, hvor du måtte følges
op af stien, måtte vi sende dig
hjem igen desværre. Jeg måtte sige
til dig, at du skal altså gå til lægen.
Men om du nogensinde kom af
sted, ja det ved jeg ikke lige, om
jeg skal tro på. Hvis du har, så
ville jeg sgu skifte læge, for han
kan jo kun sige du skal bare slappe
af og tage et par panodiler :-)

Benner, du har fortjent din eft-
erløn, og du har taget den i brug
nu, ud fra den hensigt, som jo var
meningen med den fra start af. Et
fornuftigt valg Benner. Det ingen
skam at stoppe, når benene ikke

vil mere.

Men Benner det ved vi jo, du er
en fighter og du piber aldrig eller
brokker dig over noget eller no-
gen. Hvor mange gange er du ikke
mødt op med sår i hovedet og på
arme, og vi har bekymret spurgt
til dig om du var ok. Du svarede
altid: "Jeg har det åæjj".

Din fighter evne kan mange være
misundelige på.

Handsætter

Jeg ved, at du er uddannet
handsætter, og du er en af dem
som kom med fra Fredensborg. Du
har også fortalt mig, at du cyklede
til og fra arbejde, fra Hillerød til
Fredensborg. Det var ikke altid
uden skræmmer, du mødte på
arbejde, så du må ifølge dine
kollegaer være væltet nogle gange
undervejs.

Du er pligt opfyldende og du
har passet dit arbejde, med det du

Af Bjarne Hartmann

kunne til kryds og slange, du var altid på. Og aldrig bange for tage fat i de ting, som andre har svært ved at tage sig sammen til, så som at tømme alle skraldespande hver uge, mens du også har passet det på maskinen.

Vi har haft fornøjelsen af dig, Benner, på vores hold, vi har haft det sjovt sammen, vi har gasset og lavet fis sammen, ligesom når Hop har sendt dig over til mig med et billede af en kæmpe røv eller patter, du er kommet med dit fjoget smil, og så ved man, at du er sendt. "DET lige dig det der Bjarne", og du har skrald grinet og så har du taget turen hele vejen rundt på holdet for vise dem det billede..

Du er også en, som ligger mærke til alt, når du kører bus eller tog, og du har også tit rendt ind i en, som syntes du skulle have en øl. Det har du syntes var enormt venligt, og du har fortalt om det til mig

med stor glæde, og sikkert også alle de andre for alle skulle jo høre, hvad du har oplevet i de offentlige transportmidler.

Vi kommer til at savne dig meget på vores hold, du vil altid være et samtale emne for alle de sjove ting vi har haft, og fordi du er Dig på din helt specielle måde. Du har været vores maskot og tit et samtale emne på den sjove måde, og selv i disse dage, hvor du har været syg og nu ferie, har vi snakket om alle de sjove ting, som du har været en del af og midtpunkt i. Og du vil blive husket på den gode måde.

En af de ting, vi **ikke** kommer til at savne, Benner, er din hvidløgs ånde. Den har været så kraftig, at den kunne få os alle til rejse os fra kaffebordet. Når den var rigtig slem, kunne vi lugte den, inden du var nået helt frem til bordet. Men ikke at jeg har læst om det, eller

om jeg tror på det, så læger dine sår hurtigere end normalt.

Nu er det slut på Aller Tryk for dig. Jeg ved du er en læse hest, og har en masse bøger og derfor synes jeg, at du skal starte dit otium med at læse denne bog. Det er en krimi, som er total god og spændende. Jeg og alle dine kolleger ønsker dig held og lykke fremover

Announce

**Faglige spørgsmål?
Foto fra skovturen?
Hvornår var det nu
det var og andet sjovt?**

www.faellesklubben.com

Benny Peitzsch:

Fik falsemaskinen med sig ...

Da jeg gik ud af 9. klasse anede jeg ikke, hvad jeg skulle. Min mor arbejdede på bogbinderi, og foreslog, at jeg skulle ringe ned til Indbindingscentralen. Så blev jeg arbejdsdreng. Jeg var der lige til jeg blev 18 og skulle i civilforsvaret.

Bagefter var det egentlig meningen, at jeg skulle starte i lære som bogbinder. Det var på den tid, hvor faget ligesom faldt fra hinanden. Kunne det overhovedet svare sig med 3-4 år på lav løn, når jeg nu kendte mange af maskinerne i forvejen. Jeg blev rådet til at lade være, så det blev ikke til noget med svendebrevet.

Så fik jeg arbejde hos Grafx i deres bogbinderi. Jeg var der i 9 år og engagerede mig også som sikkerhedsrepræsentant. Da

Grafx flyttede til Odense flyttede jeg med, men det blev en kort fornøjelse. Det var meningen, at vi skulle bo midlertidigt i en kollegas vaskekælder, men der gik for meget "bajere" i den efter fyraften. Det var ikke noget liv, så efter 6 uger blev jeg enig med mig selv om, at det ikke holdt.

God tid hos Knutzon fik ende

Så kom der en tid, hvor jeg arbejdede forskellige steder. Hos Sandersen i en periode, hos Trykbu-reauet inden det skiftede navn til Coolgray og endelig fik jeg 5 gode år hos Knutzon. Der var en rar atmosfære, hvor man havde lyst til at komme lidt før eller blive længe-re for at sludre med de andre. Det stoppede da Knutzon blev solgt. Man kunne mærke at stemningen

ændrede sig og jeg havde ikke længere lyst til at være der. Det bliver også lagt an på digital tryk.

Nu har jeg hentet min kollega Jimmi her til Aller. Han er kommet sammen med den nye false-maskine, som Aller har opkøbt fra Knutzon. Den kender vi begge ud og ind.

Min kæreste siger, at jeg er blevet lettere at omgås efter at jeg er startet her på Aller. Så jeg er glad for at være her. Jeg kendte flere kolleger fra branchen i forvejen, så det skifte har jeg ikke fortrudt.

I min fritid er jeg mest til familien, men jeg både løber og cykler en del på motionsbasis. Det har hjulpet på min ryg. Og så har jeg to voksne børn og en søn på 14 som jeg har hver anden weekend.

BT

annOnce
Gør det nu!

hilsen
redaktionen

Går du og pusler med spændende projekter? Det kan være alt fra ombygning af haven til opsætning af en teaterforestilling. Husjournalen kommer gerne og interviewer. Du bestemmer selv vinklen ... kontakt os når du/vi går forbi ...

Flemming Hartmann: Med guldsnit og guitar

Flemming Hartmann ville egentlig have været kok, men der var ikke nogen lærepladser at få. Arbejdsformidlingen foreslog ham at blive bogbinder. Flemming forvekslede det med "boghandler" og fik lidt af et chok, der han kom derud. Historien endte dog med, at han lærte det gamle håndværk med guldsnit og skindbind hos "Jacob Baden" håndbogbinderi.

Højfjeldshotel, Ferag og fiskeri

"Jeg fik brug for håndværket, da jeg som nyuddlært fik arbejde hos Bording. Her skulle jeg bl.a. presforgylde pas og bankbøger, så det var mit held, at der ikke var mange andre med den kunnen. Hos Bording var jeg i 5 år, så ville jeg ud og se verden. Det blev til to år i Norge. Min daværende kæreste havde fået et job som tandlæge oppe i Telemarken, og jeg fulgte med. Her arbejdede jeg på Højfjeldshotellet som fast nattevalgt. Alle tiders job. Jeg snakkede med mennesker fra hele verden, når de tjekkede ind og ud, gik en runde og kontrollerede brandalarmer osv. Her lærte jeg, at man kan få selv de groveste mennesker talt til ro ved at være høflig og smilende."

Aller i Valby kom jeg til omkring 1986. Her traf jeg min ekskone, som jeg også fik børn med. Hun var også bogbinder. Efter mere end 10 år ved Ferag samle hæfteren, besluttede vi, at vi ville prøve noget helt andet. Det blev for mit vedkommende bl.a. til et job på naturskolen i Odsherred. Jeg lavede projekter med 6-klasserne i området sammen med et par hjælpere. Vi delte børnene op i grupper og lærte dem at fiske med stang, at fange rejer eller plukke tang og strandkål. Senere lavede vi bål og spiste dagens fangst. Også et dejligt job, for jeg elsker at fiske.

Jeg har også prøvet at lave printkort og at grave urnegrave som kirkegårdsmedhjælper

Men så vendte jeg tilbage til Aller, denne gang i Tåstrup. Jeg var først som afløser i en periode, afbrudt af et andet bogbinderjob i Holbæk, men nu er jeg endelig blevet fast, hvilket jeg er meget glad for."

Musiker og fodboldtræner

"Jeg har spillet guitar, siden jeg var 8 år. Som teenager spillede jeg

betonrock i et band som vi kaldte "Moonjourney". Black Sabbath ... men også Creedence Clearwater. Da jeg var 14 år turnerede vi rundt i weekenderne, hvor vi spillede op til dans med et mere bredt repertoire. De andre var 20-22 år så jeg var i mere end en forstand en "lille" forsanger og singleguitarist.

Da jeg blev ældre spillede jeg af og til på værtshuse. Det er svært at leve af at spille musik, for man skal have heldet med sig. Nu komponerer jeg mest til "skuffen". Min største drøm ville være at komponere musik til film.

For 22 år siden blev jeg skilt og valgte at flytte på landet. Jeg skal aldrig tilbage til byen igen. I en lille by som Gislinge kender jeg alle. Især fordi jeg har været fodboldtræner i mange år. Også her kan der være brug for lidt psykologi. Jeg prøver at lære ungerne, at vi ikke alle kan være på førsteholdet, men hvis man gør sig umage og lytter efter hvad jeg siger, så sker det måske næste gang.

Restaurant
Nybro Kro

NYBRO KRO

Fællesklubben på skovtur:

SÅ HATTEN PASSER

Af Filip Katz

Den 9. september startede vi ud med at tage på skydebane hos Glostrup Hunter Game. Det var der mange, som straks blev grebet af. Så meget at jeg selv og Debbie har meldt os ind i Tåstrup skytteforening. I bussen fik vi udleveret matroshatte, for vi skulle jo ud og stå til søs ved Furesøens vande. Bo Thorup tog en svømmetur i regnen og vi andre gik ombord på båden. Her var der en som skulle fortælle om naturen. Han grinede mest. René Richard og hans ven med guitaren underholdt med diverse sange, henunder en hyldest til dem der måtte blive på weekendarbejde. Båden lagde til ved Nybro kro, hvor der var rigeligt med mad og drikke.. De mest udholdende blev sat af på Alleenberg (i folkemunde kaldet Psykopaten).

Foto: Bo Thorup

Farvel til en gammel hanelefant

Jesper Hørløk (Fnuggi) er gået på pension

Jesper, du har ikke altid været nem at være tillidsmand for ... men hævn er sød, når man får lejlighed til at holde afskedstalen for dig.

Det var mig selv, der uforvarende rekvirerede dig gennem HK's arbejdsanvisning, for jeg havde bedt om en der havde erfaring med rotation og havde gået ledig længe.

Jeg husker Bo Kristensens ansigtsudtryk da du kom ind af døren, men han sagde ikke noget.

Alle skal have lov til at starte på en frisk.

Det viste sig, at Bo Kristensen havde været arbejdsleder sammen med dig på Dansk Andelstrykkeri og at du også havde været trykkerichef på Bording.

Grænser skal prøves af

Rygtet sagde, at du ville have egnet dig godt som slavepisker i de dansk-vestindiske kolonier. Bortset fra det med varmen.

Du er engang blevet indklaget for forbundsskadelig virksomhed af Dansk Typograf forbund, fordi

du søgte trykkeriarbejdere gennem litografforbundet for at få typograferne med deres noget bedre overenskomst helt ud af Bording.

Du er lidt af en storytæller eller også har du en iboende trang til at prøve grænser af. Men du er også en velbegavet herre der trods alt også ejer evnen til at stikke en finger i jorden.

Du kan være sjov og social, du snakker meget og har mange meninger om hvordan tingene skal være og ikke være. Du vil gerne anfægte andres privilegier, men har du først opnået dem selv, kan de ikke vristes fra dig.

Af og til fortalte du også anekdoter fra din tid som trykkerichef. Arbejdsledere i den grafiske branche kunne profitere af at styre indkøbsafdelingen. Rabatter for storindkøb af papir og farve blev strøget ned i egen lomme ligesom pengene fra brugte offsetplader og sølvet i fremkaldervæsken. Det kunne beløbe sig til 50-100.000 om året.

I flere år var du flyver, men så kom du på hold med Erik Chris-

tensen eller Erik Blink, som han også blev kaldt, sammen med Thomas Hansen. I blev kaldt ISS holdet. ISS eller den hvide tornado.

Da du endelig blev førertrykker måtte ingen andre røre noget på maskinen. Du tog engang Svend-Erik Schjødte i kraven, da han ville stille klemruller. Og yngre kolleger har fortalt mig at de måtte vente til du var gået på toilettet, før de turde skynde sig ned og stille på luftsruerne og få pasningen på plads.

Du kæmpede hårdt for at få Torben Clausen som opruller. Han var den eneste der fandt sig i at piske rundt på båndet for at rette de skæve ark på plads.

Nej ... du har sgu ikke været nem at være tillidsmand for. Med tiden lærer man at more sig over det. Især dine til tider farverige bortforklaringer

Du var blevet set gå før tid, men du forklarede, at du havde taget

din bil og var kørt rundt om bygningen over til smedeværkstedet for at sætte dem i gang til natten. Og at det havde taget en times tid.

Tramp og trutten i snablen

Når hanelefanter bliver ældre sker det tit at de optræder magtfuldt og dominerende. Til tider bliver de aggressive og må leve mere eller mindre adskilt fra den øvrige flok.

Når du og Thomas Hansen kørte sammen på rota 2 var det, som at se to hanelefanter tumle rundt på savannen. Jo mere der blev råbt og skreget jo mere nød i det. I væltede rundt med løftede snabler og trut i trompeterne mens i rev træer op med rod og pissede territorier af. Denne trutten fortsatte i telefonen når der skulle rekvireres smed eller bestilles plader. Og så måtte tillidsmanden bagefter tage sig af klagerne.

Af og til var der også en kollega eller to som blev trampet ned undervejs. Diplomati er ikke din stærke side og hensynsbetændelse har du aldrig lidt af. Men hvad fanden ... elefanter snakker jo heller ikke girafsprag.

Du har altid deltaget aktivt i klubmøder og i debatten. Og du ville jo alligevel gerne engagere dig. Du var i en årrække medlem af Kantineudvalget. Du bestyrede

i flere år Fællesklubbens ferielotteri.

Og så var du enearrangør af en af Fællesklubbens mindeværdige og meget strukturerede skovture. Den gik helt op til de svenske skove, hvor vi kørte slædekørsel i bjergene og så de indfødte spille bil-bingo.

Med tiden viste du også mod i forhold til at forsvare andre kolleger. Du har brugt dit korpus til

at fjerne en arbejdsleder fra trykkeriet, så I kunne komme i gang med at få maskinen op at køre i det tempo den egnede sig til.

Da en kollega på den anden maskine blev snydt for penge, nægtede du at køre maskinen op, selvom arbejdslederen stod og stampede i gulvet. Kollegaen fik naturligvis sine penge. Jamen Jesper ... det var lige før man kunne kalde det ægte arbejder-solidaritet!

Sejlsport og svensk natur

Privat har du hele livet været meget glad for sejlsport. Du har været dygtig og vist nok været udtaget til olympiaden en gang. Siger rygterne. Jeg husker at du var meget optaget af at din båd blev fotograferet til bladet Bådnyt, fordi du lavede en særlig ombygning.

På dine ældre dage har du investeret i en ødegård i Sverige, hvor du kan nyde livet og naturen. Især hvis du afholder dig fra at trække alt for mange træer op med rode. Jeg og kollegerne vil hermed ønske dig et godt og langt otium.

Lars Hviid Fredriksen:

Én gang trykker ... altid trykker

... og med et bindingsværkshus har man altid noget at lave

Jeg blev nok trykker fordi min far var trykker. I skolen blev jeg sendt i erhvervspraktik et sted, hvor de lavede film og plader, men det med at glo ned i et lysbord, var ikke lige mig, så jeg afbrød midt i forløbet og kom over for at gå med min far ved trykmaskinerne. Det var mere spændende. Da jeg gik i 8. klasse fik jeg et job som arbejdsdreng på et lille trykkeri som hed Reproset, som lå i Københavns Nordvest kvarter. Her kom jeg tirsdag og torsdag og tømte skraldespande og gik til hænde.

Det endte så med at jeg fik en læreplads som 17 årig hos Reproset på Glasvej. Det var et godt sted på den måde at jeg lavede det hele. Lige fra repro, plader, trykning og jeg stod også selv ved skæremaskinen og sluttede af med at pakke det ind til kunden. Jeg endte med at være der i 21 år. Jesper Frølich var lærling hos min far på Saloprint, så ham var jeg stødt ind i. Vi kendte også begge Lars Richardt. Min bror Jan er egentlig udlært som kleinsmed, men han gik senere i voksenlære og blev også trykker. Så vi var en lille flok nørder, der gik op og ned af hinanden. De sidste 7 år hos Reproset arbejdede jeg fast på aftenhold. Frølich boede i nabogaden, så jeg endte tit derovre for at se Champions League ... når arbejdsdagen gik på hæld.

En rutchetur ...der endte godt

Så skete der desværre det, at Reproset blev opkøbt af et firma, der hed "Jønson & Nomi". Jeg skulle

stadig arbejde ved den samme maskine, i den samme bygning og med de samme kunder, men skulle have 3000 kr. mindre i løn om måneden. Så tænkte jeg: Det er på tide at prøve noget nyt!

Jeg fik arbejde hos SCA i nogle år, men så blev det opkøbt af Eson Pac. En tidligere trykker blev chef, og de nye svenske ejere afske-

digede rigtig mange. I modsætning til tidligere blev de fyrede ikke fritstillede, men skulle gå og arbejde med fyresedlen i lomme i op til et år. Det gav virkelig dårlig stemning. Jeg var blevet valgt til sikkerhedsrepræsentant, og jeg påpegede en række mangler. F.eks. havde vi skimmelsvamp i bygningen lige der hvor vi gik og arbejdede. Det kunne godt medføre helbreds-

problemer. Så var firmaet lige pludselig villige til at betale mig en erstatning for ikke at være sikkerhedsrepræsentant længere!

Nu skulle jeg så prøve at være arbejdsløs. Jeg søgte mange job, også et job, hvor jeg vidste at jeg var en af meget få i Danmark, som havde lige netop den specielle trykkompetence. Men jeg blev ikke engang

kaldt til samtale, så en overgang var jeg ved at miste modet. Jeg fik et job på Grønttorvet med at fremstille fødevarer til skoler og hospitaler. F.eks. betjente jeg en gulerodsskrælningsmaskine!

Men så kom jeg herud på Aller Tryk. I første omgang i en måneds gratis praktik. Så lavede tillidsfolkene en aftale om, at firmaet kunne få mig en måned mere gratis, hvis jeg derefter fik en måned med løn. På nær ganske få uger har jeg været her som afløser i 9 måneder, og nu er jeg blevet fastansat. Det er jeg rigtig glad for. Det er en fantastisk arbejdsplads med spøjse mennesker, der dog altid er flinke og rare.

Køkkenhave og fiskeri

Jeg bor i Dalby ved Haslev, og når jeg kører på motorcykel, tager det 32 min at komme på arbejde. Hvis temperaturen er under 3 grader, må jeg ty til det offentlige. Så tager det 2 timer og 20 minutter!

Siden maj måned har jeg været travlt optaget af at sætte hus i stand sammen med min kæreste. Huset er fra 1877, gammel bindingsværk med tilbygninger så det er et projekt, man aldrig helt bliver færdig med.

Jeg er lidt en familiemand, med to døtre fra et tidligere ægteskab, og jeg har store planer om at dyrke haven. Køkkenhave f.eks. og jeg har allerede et drivhus på træskellet. Jeg holder også meget af at fiske. Det skal helst være fra mole/kyst, og det gør ikke noget at jeg kun fanger en enkelt ørred på 10 timer. Det er det afstressende, der tiltaler mig. "Put and take" siger mig ikke en skid.

Lars Richardt og jeg har været på Roskilde festival utallige gange sammen. Jeg er mest til rock (DAD er et af de foretrukne bands) men jeg er blevet mere alsidig med årene. Kan også godt lide dansk Dance Hall som f.eks. bandet "Pharfar".

BT

Kunstklubben afholdt generalforsamling på Kunstmuseet Arken søndag den 8. oktober. Der var udlodning af billeder samt nyvalg af formand, da Henning Vikkelsø ønskede at trække sig. Ny formand blev Karsten Bierings fra arktrykkeriet. Bagefter så vi udstillingen "Cirkus Europa" med Michael Kviums malerier og figurer samt videooptræden med Rune Klein

For et par år siden begyndte Charlotte og jeg at kigge på hus. På det tidspunkt havde vi et par huse i kikkerteren, som vi godt kunne se os selv bo i, men inden vi fik taget os sammen til et boligkøb, tog hele boligmarkedet et hop opad, og lige pludselig havde vi alligevel ikke rigtig råd til de huse, som vi havde udset os.

En dag sad vi og så fjernsyn, og der kom en reklame for et nyt boligprogram, hvor de søgte medvirkende.

Fra joke til virkelighed

Reklamen talte til os, for vi var gået helt i stå med vores boligdrøm. Efter et par dages overvejelse, skrev jeg en ansøgning til programmet. Vi gik der hjemme og jokede med, at vi skulle i fjernsynet og imens vi gik og lavede grin med det hele, dukkede der en mail op i min indbakke. Casteren ville gerne bruge os til programmet og var meget ivrig for at komme ud og møde os. Nu kom det hele lige pludselig tæt på, og jeg overvejede om vi skulle trække os. Et er at gå med tanken om at være med i et tv program, noget andet er at gøre det, men efter en lang samtale blev vi enige om, at hvis vi ikke meldte os til programmet, ville vi nok aldrig få købt et hus. Jeg havde i forvejen svært ved at tage det afgørende skridt, og ville egentlig hellere bruge pengene på at rejse jorden rundt i stedet for.

Vores penge i andres hænder?

Efter et møde med casteren kom vi i tvivl igen, for der fik vi programmets koncept og titel at vide. Casteren sagde, at programmet kom til at hedde "Boligkøb i blinde", og det handlede om at vi skulle overdrage alle vores penge til en mægler og en arkitekt, som så tog alle beslutninger for os. Der tænkte vi begge to "nej tak" til at starte med, for vi havde troet at

Husjournalen involverer sig personligt

Boligkøb i blinde

programmet ville foregå sådan, at vi tog ud med mægler og arkitekt for at se på husene, hvorefter de så ville vise os mulighederne osv. Endnu engang fik vi virkelig noget at tænke over, men som sagt, vi var kørt fast i boligmarkedet, og derfor besluttede vi os endelig for at gå "all in" og deltage i Tv3's nye boligprogram.

Den første optagedag mødte vi ejendomsmægler, Tobias Edlev, arkitekt Mads Mikelsen, samt vært Lisbeth Østergaard. Dagen gik med at vise vores lejlighed frem, samt tale vores boligønsker igennem med de to eksperter. Efter 12 timers optagelser var vi helt udmattede, men vi skulle til sidst lige skrive under på fuldmagten.

Tvivl og nerver

Vi havde lavet en liste på hele 80 ønsker med hensyn til vores drømmebolig. Da vi sad og skulle skrive under på fuldmagten, fik vi at vide at vores ønsker skulle barberes ned til 3 krav. Kun 3 krav til vores fremtidige bolig! Det var ikke mange, og endnu engang, som så mange gange før, overvejede jeg at trække mig fra programmet. Charlotte var dog forsat opsat på at fortsætte, og til sidst gav jeg mig og signerede med min hidtil mest nervepirrende underskrift til dato. Nu lå alle vores penge i

Af Martin Christiansen

eksperternes hænder.

Eksperterne takkede for underskriften, og der skulle nu gå ca. 4 måneder før vi igen fik besøg af Tobias, som kunne fortælle os, at vi havde købt et hus. Den dag var vi helt oppe at køre, og glædede os helt vildt til at se vores fremtidige bolig.

Alt det vi ikke kunne lide!

Glæden var dog kort, for et par dage senere hentede Lisbeth Østergaard os og gav os bind for øjnene, hvorefter vi blev kørt ud til huset, og vores største boligfrygt blev en realitet. Det var som om eksperterne havde fundet et hus, som indeholdt alt det, vi ikke kunne lide. Huset kunne blandt andet byde på et manglende badeværelse grundet vandskade. I lang tid troede jeg, det hele var en joke. Jeg stod egentlig bare og ventede på de ville sige "Ok, så galt kunne det have gået. Nu skal I se jeres rigtige hus" men det skete aldrig og vi måtte tage skuffede og bekymrede hjem.

Vi måtte ikke få at vide, hvad huset havde kostet, og vi vidste derfor ikke, hvad de havde at renovere for. Flere gange blev der sagt at de "ikke ville nå hele vejen rundt" og den sætning har hjemsøgt mig under hele forløbet, for tænkt, hvis de ikke når hele vejen rundt, hvorfor har de så købt

et hus der kræver så meget arbejde? Det gav ingen mening i min verden.

Renoveringen tog ca. 2 lange måneder. Ventetiden var ulidelig, og humøret skiftede meget mellem at "det skal nok gå" til "det

bliver aldrig godt". Det har været en følelsesmæssig rutsjebane uden sammenklæbning.

Selvom jeg ikke havde lyst til at pakke, var der ingen vej uden om, og vi var nødt til at komme i gang, for lejligheden var opsagt og flyttedagen var lige om hjørnet.

Så kom dagen hvor vi skulle flytte ind i vores nye hus og stemningen var ret trykket i bilen, da vi startede motoren og trillede derud af. Jeg var bange for, at der stadig var en hel del der skulle renoveres, mens Charlotte var mere fattet og tænkte, det er et boligprogram, de laver ikke noget dårligt, for så er det jo dårligt tv. Heldigvis fik Charlotte ret, for da vi ankom til vores nye hus kunne vi slet ikke genkende det.

Et forvandlet hus med ny facade

Huset havde fået en total renovering både udvendig og indvendigt, og det er blevet super lækkert. Mads havde åbnet op ved at vælte nogle vægge, og huset virkede ikke så trist og mørkt mere. Udvendigt havde huset fået ny facade, var blevet pudset op, og taget rensat og malet. Der var kommet nye døre og vinduer i hele huset, og til vores store lettelse var der også kommet et nyt badeværelse.

Efter rundvisningen takkede Lisbeth Østergaard programmet af, og kameraet blev slukket for en stund. Nu kunne vi endelig få svar på nogle af vores spørgsmål, som vi havde haft de sidste par måneder.

Selvom vi havde vores tvivl undervejs, endte det hele heldigvis lykkeligt, og vi kan meddele at Charlotte og jeg stadig er super glade for at bo i vores nye hus og vi har ikke planer om at flytte ;-)

Nu med børneværelse

Vi kan dog meddele, at det ene ekstraværelse nu skal laves om, for snart bliver to til tre. Så nu skal vi selv i gang med at indrette børneværelse, denne gang uden hjælp fra Mads.

En sportsdykker er kommet til CTP-afdelingen

Af Klaus Johansen

Jeg er ham den nye oppe fra CTP afdelingen. Jeg har været i den grafiske branche i snart 40 år og jeg blev udlært som Reprokopist i 1982. Alene det faktum at jeg har været vidende til at sammenkopi og film fremkaldelser foregik i mørkekammer og at offset pladerne blev fremkaldt manuelt, fortæller noget om hvornår jeg startede i branchen. Jeg har de 15 år beskæftiget mig med CTP hos forskellige trykkerier og er nu havnet her.

Jeg har dyrket sportsdykning i mange år, har svømmet gennem mange vande og set meget under havets overflade. Efter at jeg har brugt mange timer i en gummibåd, er jeg kommet op til overfladen og træner "stationstræning" guidet af en fitnestræner. Jeg er også begyndt at løbe på firmaets løbebånd.

Jeg er glad for mit arbejdsliv og mine nye kolleger. Jeg elsker at være sammen med min familie, går så ofte når tiden er til det, ud til koncerter sammen med min kæreste. Går nu heller ikke af vejen for hygge med god mad og et fantastisk glas rødvin.

